

А. С. М'якшин, студент групи КІУКІ-19-2 (*ХНУРЕ, Харків*)

А. В. Сергієва, ст. викл. (*ХНУРЕ, Харків*) – науковий керівник

ФІЛОСОФСЬКО-ПОЛІТИЧНІ АСПЕКТИ БОРОТЬБИ УКРАЇНИ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

The revival of the nation and the struggle for independence are a series of events connected with the national liberation struggle of the Ukrainian people. Fighters for the independence of Ukraine defended the idea of statehood in different historical epochs.

«Ми б'ємося за те, чому нема ціни
в усьому світі, – за Батьківщину»

Ол. Довженко

Із тисяч народів і народностей світу майже 200 вирости в нації – створили свої держави й домоглися визнання світової спільноти, серед них – Україна. Ми маємо тисячолітню традицію державності – Київську Русь, Галицько-Волинське князівство, Велике князівство Литовське, Козацька держава, державні утворення 20-го століття. Ця історія не була безперервною: під впливом зовнішніх (завоювання) та внутрішніх (міжусобиць) чинників українські території не раз потрапляли під владу держав-завойовниць, люди ставали їх підданими та об'єктами політики денаціоналізації. Знаходячись майже в постійній колоніальній залежності, українцям вдалося протягом століть створити, зберегти і вдосконалити свою особливість.

Актуальність нашої роботи зумовлена тим, що сьогодні питання державності гостро постає на тлі політичних конфліктів. Мета дослідження – з'ясувати філософські аспекти державотворення в Україні.

Філософські ідеї в Україні почали формуватися приблизно з кінця Х століття. Значною мірою цьому сприяла християнізація Київської Русі, яка змінила світогляди та культурно-ціннісні орієнтири. В духовному і політичному житті кожного народу є події й роки, які назавжди входять в його історію, визначають характер буття, місце і роль у світових цивілізаційних процесах. Є такі події і в нашій історії, що перед усім світом засвідчили прагнення українського народу до вільного, щасливого, заможного життя.

На нашому славному історичному шляху були і могутня Київська держава Володимира Великого, Ярослава Мудрого, перша християнська республіка в Європі – Запорізька Січ, відчайдушний порив до свободи часів Івана Мазепи, започаткування власної державності в Українській Народній Республіці. Слід згадати найвидатніших з поміж них, чий імена назавжди увійшли в історичну пам'ять, у душу народу України. Великого у звершеннях, у любові до землі предків, і трагічного у помилках своїх Богдана Хмельницького, грізного вояку, оборонця вольностей козачих Івана Сірка, мудрого будівничого й політика, відданого ідеї незалежності

України Івана Мазепу, творця першої Української конституції Пилипа Орлика, героїв народних повстань Івана Гонту, Максима Залізняка, Устима Кармелюка і Олексу Довбуш.

Шлях України – це шлях побудови самостійної, демократичної, незалежної правової держави. У цьому джерело внутрішньої стабільності і національної злагоди, відродження національної свідомості – складний і багатоступеневий процес втілення в життя ідеї створення економічно заможного та соціально здорового суспільства. Зберегти незалежність, збудувати міцну державу – наш святий обов'язок перед попередниками, які були корінням, джерелом української держави, які залишили нам у спадок любов до Батьківщини, вивірені часом і випробуваннями кращі риси народної душі, національного характеру.

Українцям не байдуже, що їм запропонує близьке майбутнє і як складатиметься доля країни. Народ виступає за зміни, які будуть вести до демократичної України, що дає надію на майбутнє. Ця надія виникає на основі доброї традиції боротьби за волю України!

Наш народ протягом багатьох століть мріяв про незалежність своєї держави. Завдяки тисячолітній боротьбі за право мати свою національну державу, свободу, мову, історію, культуру, Український народ досяг своєї мети.

Успіх нинішнього українського державотворення значною мірою залежить від того, чи зуміємо ми об'єктивно проаналізувати власний історичний досвід, зокрема усвідомити, як формувалася і функціонувала українська державна ідея, процес зародження та розвитку якої виявився довготривалим, складним, а на деяких етапах й вельми суперечним.

Це великою мірою зумовлено надзвичайно непростою історичною долею українського народу, численними перешкодами на шляху становлення його етичної самосвідомості, жорстокими переслідуваннями тих, хто намагався підняти національне питання в умовах чужоземного поневолення.

За час своєї незалежності Україна пододала шлях від республіки у складі колишнього СРСР, до відомої у світі держави, – 123 країни визнали нас, а майже 90 країнами встановлені дипломатичні відносини, тому кожному громадянину зрозуміло, що країну чекає тернистий, важкий і довгий шлях входження у світовий простір. Сьогодні ми прагнемо, щоб в нашій країні панував мир, любов та злагода.

Тож згадаймо слова Ліни Костенко: «...оці степи, це небо, ці ліси, усе так гарно, чисто, незрадливо, усе як є – дорога, явори, усе моє, все зветься – Україна. Така краса, висока і нетлінна, що хоч спинись і з Богом говори»

Література

1. Верига В. Нариси з історії України (кінець XVIII – початок XX ст.). Львів, 1996. 447 с.
2. Грушевський М. Ілюстрована історія України / уклад.: Й. Трояк, В. Верстюк. Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2008. 736 с.
3. Литвин В. Історія України: Підручник. К.: Наукова думка, 2009. 991 с.